

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221210364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221210364.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore navrhovateľa: X.. E. K., nar. XX.X.XXXX, bytom v J.X., K. X, zast. advokátom JUDr. Petrom Zolňákom, so sídlom AK v Košiciach, Štúrova 27, proti odporcovi: X.. T. J., nar. X.X.XXXX, bytom v J., H. XXXX/XX, zast. advokátom JUDr. Ing. Radoslavom Huljakom, so sídlom AK v Košiciach, Kremnická 61, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 6. decembra 2021 č.k. 44C/42/2021-42, takto

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku I. tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamieťa.

Mení uznesenie vo výroku II. tak, že navrhovateľovi neukladá podať odporovaciu žalobu.

Mení uznesenie vo výroku III. tak, že odporcovi priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

Odporcovi priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie? alebo „súd?) napadnutým uznesením rozhodol o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nasledovne:

I. Súd zriaďuje záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu X.. T. J., nachádzajúcich sa v okrese Košice II, obci J. - K., kat. ú. K., zapísaných na LV č. XXX, a to: pozemok s parc. č. 988/4, výmera 462 m², druh pozemku - záhrada, pozemok s parc. č. 988/7, výmera 14 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka: X.. K. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom N. Q. XXX/XX, XXX XX K. R. C., voči veriteľovi: X.. E. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. X, XXX XX J. v sume 130.000,- eur, vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke a uznania dlhu zo dňa 19.3.2019, a to až do právoplatného skončenia konania o odporovacej žalobe, týkajúcej sa prevodu uvedených pozemkov kúpnu zmluvou zo dňa 17.2.2020, zapísaného do katastra nehnuteľností vkladom V-1865/2020 zo dňa 19.2.2020.

II. Súd ukladá navrhovateľovi povinnosť podať odporovaciu žalobu voči K. C., týkajúcu sa prevodu uvedených pozemkov kúpnu zmluvou zo dňa 17.2.2020, zapísaného do katastra nehnuteľností vkladom V-1865/2020 zo dňa 19.2.2020, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Navrhovateľ má nárok na náhradu trov konania proti odporcovi v rozsahu 100 %.

2. Vyhovel tak návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej s odôvodnením, že predmetný návrh podával za účelom zabezpečenia pohľadávky, ktorú má ako veriteľ voči dlžníkovi zo zmluvy o pôžičke a uznania dlhu z 19.3.2019 vo výške 130.000 eur s tým, že v čase uznania dlhu mal dlžník vo svojom vlastníctve vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktoré však dňa 19.3.2019 previedol na svoju matku K. C. kúpnu zmluvou zo dňa

17.2.2020, ktorej vklad do KN bol povolený dňa 19.2.2020, pričom podľa predmetnej kúpnej zmluvy bola kúpna cena pozemkov stanovená na 14.500 eur, a teda dlžník žalobcu predal pozemky svojej matke za cenu značne nižšiu ako je trhová cena v danej lokalite. S poukazom na § 42a ods. 1 a 2 OZ mal za to, že dlžník prevodom vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam dosiahol zmenšenie svojho majetku a ukrátil tak uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky navrhovateľa. Navrhovateľ preto dňa 16.12.2020 podal návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by sa domáhal zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach patriacich K. C. s tým, že Okresný súd Košice II svojim uznesením zo dňa 5.1.2021 č.k. 37C/93/2020-16 návrhu vyhovel, avšak na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením z 24.8.2021 sp. zn. 6Co/86/2020 napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh zamietol. V krátkom čase na to došlo k nasledovným prevodom predmetných pozemkov na ďalšie osoby: prevod kúpnu zmluvou zo dňa 29.9.2021 z K. C., o čom svedčí rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy č.z. 456/2021 a prevod kúpnu zmluvou zo dňa 5.10.2021 z J. H. na aktuálneho vlastníka a súčasne odporcu, ako vyplýva z rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy č.z. 474/2021 zapísaného na LV č. XXX. O novom návrhu následne rozhodol Okresný súd Košice II uznesením 14.10.2021 sp. zn. 18C/30/2021-55, ktorým nový návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že predmetné nehnuteľnosti už boli vo vlastníctve X.. T. J.. Keďže navrhovateľ sa bude v súdnom konaní domáhať odporovateľnosti právneho úkonu, ktorým predmetné nehnuteľnosti z majetku dlžníka ušli, navrhovateľ nemá t.č. žiadnu inú právnu možnosť na zabezpečenie svojej vyššie uvedenej pohľadávky, ktorej exekúcia je ohrozená, ako sa domáhať nariadenia zabezpečovacieho opatrenia voči aktuálnemu vlastníkovi predmetných pozemkov. Po citovaní § 343 ods. 1 až 3, § 344, § 324 ods. 1 a 3, § 331 ods. 1, § 331 ods. 3, § 338 a § 340 ods. 1 CSP a § 151a, § 151b ods. 1, § 151e ods. 1 a 2 a § 151md ods. 1 písm. a) OZ súd podal charakteristiku inštitútu zabezpečovacieho opatrenia. Tiež uviedol, v čom spočíva jeho podstata.

3. V posudzovanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia domáha zabezpečenia peňažnej pohľadávky (nároku na vrátenie dlhu zo zmluvy o pôžičke, ktorý bol dlžníkom uznaný). Z návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a z pripojených listín vyplýva, že navrhovateľ s X.. K. C., nar. X.X.XXXX, bytom N. Q. XXX/XX, XXX XX K. R. C. (ďalej aj ako „dlžník“) uzatvoril dňa 19.3.2019 Uznanie dlhu, na základe ktorého dlžník uznal existujúci dlh vo výške 130.000 eur zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.7.2017. Dlžník sa zaviazal tento uznaný dlh uhradiť navrhovateľovi ako svojmu veriteľovi najneskôr do 31.3.2019. Dlžník bol vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX. Pre zabezpečenie pohľadávky sa navrhovateľ obrátil s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na súd, nakoľko mal za to, že je ohrozená jeho pohľadávka, pričom návrh podal voči K. C., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, J.. Súd najskôr jeho návrhu vyhovel uznesením zo dňa 5.1.2021, nakoľko mal za to, že je tu existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ktoré však bolo odvolacím súdom dňa 24.8.2021 zmenené a návrh bol zamietnutý. K. C. bola ešte vlastníčkou nehnuteľnosti ku dňu 8.9.2021. Krátko na to bola nehnuteľnosť dlžníka prevedená na ďalšiu osobu J. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, J., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.9.2021. Ešte pred uskutočnením tohto prevodu navrhovateľ dňa 17.9.2021 podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom súd rozhodol uznesením č.k. 18C/30/2021-55 zo dňa 14.10.2021, ktorý nemohol vyhovieť podanému návrhu, nakoľko medzitým bol opäť zmenený vlastníkom nehnuteľností na nového vlastníka žalovaného, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 5.10.2021. Navrhovateľ sa preto opätovne, v poradí už tretím návrhom domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na uvedené nehnuteľnosti, nakoľko je tu dôvodná obava, že exekúcia navrhovateľovej pohľadávky bude zmarená.

4. Na základe tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v návrhu a ním predložených listinných dôkazov tak, ako ich zhrnul v bode 30. svojho uznesenia dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný. Je evidentné, že dlžník aj napriek znalosti o existencii dlhu previedol svoje nehnuteľnosti na blízku osobu, ktorá následne tieto predala J.R. H. a po podaní druhého návrhu na zabezpečovacie opatrenie táto osoba nehnuteľnosti predala na súčasného odporcu. Bez toho, aby súd zriadil záložné právo na zabezpečenie pohľadávky dlžníka vo výške 130.000 eur, je daná dôvodná obava, že nehnuteľnosti sa budú ďalej prevádzkať a tým sa sťaží, resp. úplne znemožní navrhovateľovi úspešne sa domôcť svojho práva, vzhľadom na doterajší vývoj. Navrhovateľ dostatočne osvedčil potrebu nariadenia predmetného zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že je tu existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Navrhovateľovi do dnešného dňa nebola vyplatená jeho pohľadávka, hoci dlžník ju mal uhradiť najneskôr do 31.3.2019. Namiesto splnenia povinnosti dlžník previedol nehnuteľnosť na blízku osobu za sumu 14.500 eur, ktorá ďalej nehnuteľnosť previedla na ďalšiu osobu a tá následne po šiestich dňoch na odporcu. Každým ďalším prevodom bude pre žalobcu ťažšie domôcť sa svojho práva. Odporca ku dňu vydania rozhodnutia je aktuálne vlastníkom dotknutých nehnuteľností, a preto bude musieť strieť

řarchu na nehnuteľnostiach, pokiaľ sa právoplatne neskončí konanie o právnej neúčinnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a K. C., čím časovo obmedzil trvanie tohto opatrenia. Zároveň je zabezpečovacie opatrenie primerané vzhľadom na výšku zabezpečovanej pohľadávky (130.000 eur s príslušenstvom).

5. Súd sa zaoberal možnosťou zriadiť záložné právo na nehnuteľnostiach, ktoré sú aktuálne vo vlastníctve inej osoby ako dlžníka, pričom dospel k záveru, že v danom prípade Civilný sporový poriadok nevylučuje uloženie povinnosti v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia tretej osobe tak, ako ho to pôvodne upravoval Občiansky súdny poriadok, a preto pri analogickom použití právnej úpravy o neodkladnom opatrení uvedené platí aj na konanie o zabezpečovacom opatrení. Súd tiež je toho názoru, že zriadením záložného práva sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo ohrozenia uspokojenia pohľadávky veriteľa. Sú splnené všetky zákonné predpoklady pre vyhoviecie návrhu navrhovateľa na zriadenie záložného práva, pretože navrhovateľ podal spôsobilý návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, označil predmet záložného práva, záložné právo zriadené prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia zabezpečuje peňažnú pohľadávku. Súd preto predmetnému návrhu vyhovel a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť podať odporovaciu žalobu voči K. C. týkajúcej sa prevodu uvedených nehnuteľností kúpnu zmluvou zo dňa 17.2.2020, a to do 60 dní od právoplatnosti uznesenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešný navrhovateľ má nárok na náhradu trov konania proti odporcovi v plnom rozsahu.

6. Proti predmetnému uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov, podľa ktorých neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že napadnutým uznesením bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie - zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu, ktorý nie je v žiadnom zmluvnom, ani inom obdobnom vzťahu s navrhovateľom a už vôbec nie jeho dlžníkom. Predmetným uznesením tak bolo vyhovené návrhu proti osobe, ktorá v skutočnosti nemá pasívnu procesnú legitímáciu v konaní. Súčasne považoval argumentáciu navrhovateľa uvedenú v odôvodnení rozhodnutia, v ktorej tvrdí, že zabezpečovacie opatrenie môže byť nariadené aj voči tretej osobe a nie iba voči svojmu dlžníkovi, a to s poukazom na údajnú uznávanú právnu teóriu aj prax, za neakceptovateľnú v súvislosti s konaním o odporovacej žalobe voči inej osobe ako odporcovi, teda za argumentáciu neprichádzajúcu do úvahy ani za použitia analógie pre prípad, ktorý je predmetom vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu medzi účastníkmi odlišnými od účastníkov konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V takýchto konaniach naopak vôbec nie je jednoznačne uznávaná žiadna právna teória a neexistuje ani ustálená judikatúra, ktorá by takúto možnosť pripúšťala, čo vyplýva napríklad aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 43/2008. V tomto, ale aj v iných rozhodnutiach Ústavný súd SR vyslovil právny záver, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči tretej osobe pripadá skôr do úvahy v konaniach o zaplatenie samotného dlhu a nie v konaní o neúčinnosť právneho úkonu. Navyiac pri rozhodovaní všeobecných súdov o prípustnosti prípadnej exekúcie voči tretím osobám a nie proti dlžníkovi samotnému, v prípadoch úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, súdy konštantne rozhodujú tak, že síce takáto možnosť je prípustná, avšak výlučne iba proti osobe, v ktorej prospech bol právny úkon urobený a ktorá mala z takéhoto úkonu prospech, čo opakovane potvrdzuje vo svojich uzneseniach aj Ústavný súd Slovenskej republiky (napr. uznesenie II. ÚS 751/2016). Odporca nie je osobou, v prospech ktorej by bol vykonaný akýkoľvek právny úkon dlžníka X.. K. C. voči navrhovateľovi ako veriteľovi, nakoľko podľa znenia odôvodnenia má byť touto osobou K. C.. Odporca vo vzťahu k nehnuteľnosti, na ktorú bolo zriadené záložné právo, dokonca nebol ani účastníkom právneho úkonu s touto osobou, keďže predmetnú nehnuteľnosť nadobúdala od vlastníčky J. H., keď pri uzatváraní zmluvy nemal absolútne žiadnu vedomosť o okolnostiach odôvodňujúcich akýkoľvek odporovateľnosť tohto právneho úkonu voči predávajúcej a už vôbec nie voči jej právnym predchodcom. Odporca nepozná osobu označenú ako X.. K. C. (údajný dlžník) a už vôbec nepoznal okolnosti uzavretia zmluvy medzi ním a K. C.. V ďalšom namietal, že prvostupňový súd nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, nakoľko mu doručil iba samotné uznesenie o zriadení záložného práva bez pripojenia iných písomností, najmä bez

doručenia samotného návrhu tak, ako to vyžaduje § 331 ods. 1 CSP. Za týchto okolností sa nemôže právne relevantným spôsobom vyjadriť k existencii alebo neexistencii splnenia všetkých podmienok pre začatie konania a pre následne vydanie rozhodnutia, a preto týmto nesprávnym procesným postupom prvostupňového súdu mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces. V ďalšom namietal, že súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s podstatnými náležitosťami, ktoré by odôvodňovali možnosť zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve inej osoby ako dlžníka, keď v bode 34. odôvodnenia svojho rozhodnutia iba uviedol, že touto možnosťou sa zaoberal, avšak takéto odôvodnenie nepostačuje, je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, a preto rozhodnutie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V ďalšom zdôraznil, že zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem podania návrhu na jeho nariadenie tiež spôsobilý predmet záložného práva, zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia má zabezpečiť peňažnú pohľadávku a napokon existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie s tým, že tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a povinnosťou súdu je dôsledne skúmať ich splnenie. V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, pretože navrhovateľ neosvedčil existenciu obavy z ohrozenia, resp. zmarenia budúcej exekúcie. Súd prvej inštancie vychádzal iba z tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu, pričom tento podľa odôvodnenia rozhodnutia údajne predložil iba ponuku predaja 5-izbového rodinného domu z 22.8.2021, ktorú však nezverejňoval odporca, naopak tento predmetnú nehnuteľnosť nepredával, ale kúpil na základe zmluvy zo 16.11.2021 spoločne so svojou manželkou, pričom na financovanie kúpnej ceny si zabezpečil prostriedky z hypotekárneho úveru od Slovenskej sporiteľne s dohodnutou dobou splatnosti úveru na 25 rokov. Práve v súvislosti s kúpou tohto rodinného domu sa odporca rozhodol odkúpiť aj susednú nehnuteľnosť - parcely zapísanej na LV č. XXX, a to od osoby J. H.. Časový odstup medzi podpismi obidvoch kúpnych zmlúv bol spôsobený výlučne okolnosťou schvaľovania poskytnutia hypotekárneho úveru zo strany sporiteľne na financovanie kúpy rodinného domu s príslušným pozemkom, o obidvoch nehnuteľnostiach, t.j. vrátane predmetnej nehnuteľnosti, na ktorú bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie, sa v skutočnosti jednalo medzi účastníkmi v rovnakom čase. Nie je preto možné, aby navrhovateľ k návrhu priložil relevantné dôkazy, ktorými by preukazoval ohrozenie, resp. zmarenie budúcej exekúcie v prospech navrhovateľa, pretože takéto neexistujú, keďže odporca predmetné nehnuteľnosti nadobudol za účelom ich dlhodobého užívania, a to aj so zriadením dlhodobej farchy - záložného práva na kúpený rodinný dom s pozemkom, preto ani žiadnym spôsobom sa tohto majetku nezbavoval a ani nezbavuje. Samotné konštatovanie, že dochádza k určitej situácii, nie je dostatočným na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Je nutné preto konštatovať, že navrhovateľ neosvedčil tvrdenie podstatné pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd zamietnuť. Keďže súd napriek nepredloženiu relevantných dôkazov dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre vydanie napadnutého uznesenia, v skutočnosti tento postup súdu bol nesprávny, pretože na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V ďalšom odvolateľ namietal to, že bez jeho vlastného zavinenia nemohli byť v konaní zohľadnené aj ďalšie dôkazy z jeho strany, ktoré by zásadným spôsobom mohli ovplyvniť rozhodovanie súdu prvého stupňa v otázke, či boli splnené podmienky pre vydanie napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti predložil ďalšie dôkazy o tom, že pri vydaní napadnutého uznesenia neexistovala obava z budúceho zmarenia exekúcie: kúpna zmluva zo dňa 30.9.2021, zo dňa 16.1.2021 a zmluva o splátkovom úvere z 5.11.2021. V neposlednom rade namietal tiež nesprávne právne posúdenie veci, a to nesprávnu aplikáciu analógie použitia pôvodných ustanovení OSP vo vzťahu k možnosti zriadenia záložného práva ako zabezpečovacieho opatrenia na majetok odporcu ako tretej osoby bez právneho posúdenia takejto možnosti v súvislosti s konaním o odporovacej žalobe, ktorá navyše ani nebola podaná, t.j. namieta nesprávne právne posúdenie možnosti vydať predmetné napadnuté uznesenie aj pred začatím konania o neúčinnosti právneho úkonu, kedy ešte nie je stanovený okruh účastníkov tohto konania, t.j. okruh osôb, voči ktorým má odporovacia žaloba smerovať. Navrhol preto zmeniť napadnuté uznesenie tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd zamietla.

7. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za neopodstatnené v celom rozsahu. K možnosti nariadiť zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve tretej osobe uviedol, že k tejto otázke sa už podrobne vyjadril vo svojom návrhu a považoval za zavádzajúce tvrdenie odporcu o tom, že neexistuje ani ustálená judikatúra, ktorá by takúto možnosť pripúšťala s tým, že z uznesenia II. ÚS 43/2018 žiadny takýto jednoznačný záver nevyplýva. Mal za to, že je bezpredmetné to, že odporca nemal žiadnu vedomosť o okolnostiach odôvodňujúcich odporovateľnosť právneho úkonu voči predávajúcej a že vôbec nie voči jej právnym

predchodcom a podobne, že nepozná dlžníka X.. K. C., a tak isto, že nie je osobou, v prospech ktorej bol vykonaný právny úkon. K namietanému, že nebola osvedčená existencia obavy z ohrozenia, resp. zmarenia budúcej exekúcie zdôraznil, že vo svojom návrhu podrobne popísal všetky okolnosti vedúce k nadobudnutiu vlastníckeho práva odporcu k predmetným nehnuteľnostiam, najmä rýchlosť, s akou došlo k ich prevodom na dvoch nových vlastníkov, pričom navrhovateľ nemohol vedieť, či takéto konanie nebude pokračovať aj zo strany odporcu, resp., či odporca nekoná koordinovane s predchádzajúcimi vlastníkmi predmetných nehnuteľností. Z uvedeného je dostatočne zrejmé, že obava zo zmarenia budúcej exekúcie v prospech navrhovateľ bola opodstatnená a bola dostatočne osvedčená. K tomu tiež zdôraznil, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je možné ani potrebné bez pochybností preukázať obavu z možného zmarenia budúcej exekúcie. Preto sa vyžaduje, aby táto obava a s ňou aj ďalšie relevantné skutočnosti boli len osvedčené. Napokon k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu, a to nemožnosti vydať zabezpečovacie opatrenie pred začatím konania odporovacej žalobe uviedol, že táto argumentácia je nesprávna a nemá oporu v zákone. Na základe uvedeného považoval odvolanie žalovaného za neopodstatnené.

8. Odporca vo svojej odvolacej replike k spomínanému rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 43/2018 zdôraznil, že predmetné rozhodnutie vo svojom ods. 16 výslovne uvádza, že zabezpečovacie opatrenie (zriadenie záložného práva) prichádza do úvahy v konaní o zaplatenie samotného dlhu, t.j. v konaní voči priamemu dlžníkovi navrhovateľa, ktorý je odlišný od žalovaného a nie v konaní o odporovacej žalobe. Z uvedených dôvodov preto nemôže ísť o zavádzajúce tvrdenie odporcu tak, ako to vo svojom vyjadrení k odvolaniu pomenoval navrhovateľ. Nemôže byť ani irelevantné to, že odporca nie je osobou, v prospech ktorej bol vykonaný právny úkon, ktorého odporovateľnosť sa bude navrhovateľ domáhať v súdnom konaní. Tiež nesúhlasil s názorom navrhovateľa o tom, že obava zo zmarenia budúcej exekúcie v prospech navrhovateľa bola opodstatnená a dostatočne osvedčená. Naďalej trval na tom, že navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi nič neosvedčil, iba uviedol, že odporca ako aktuálny vlastníak predmetných nehnuteľností môže ďalej svoje vlastníctvo previesť, a tak ohroziť exekúciu. V ostatnom trval na svojich odvolacích námietkach a tiež na svojom odvolacom návrhu, ktorým navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zmeniť tak, že predmetný návrh odvolací súd zamietá.

9. Navrhovateľ vo svojom nasledujúcom podaní v odvolacom konaní uviedol, že zotrváva na názore, že odvolanie je neopodstatnené v celom rozsahu a zotrval na svojej doterajšej argumentácii, na ktorú v celom rozsahu odkázal.

10. Ďalšie podania v odvolacom konaní neboli podané.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie odporcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

12. Predmetom konania je návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pred začatím konania. Súd predmetnému návrhu vyhovel, keď napadnutým uznesením zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu v uznesení bližšie špecifikovaných a súčasne uložil navrhovateľovi podať odporovaciú žalobu voči K. C. v súvislosti s kúpnu zmluvou zo dňa 17.2.2010.

13. Odvolateľ svoje odvolanie oprel o. i. o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, spočívajúci v nesprávnej aplikácii analógie použitia pôvodných ustanovení OSP vo vzťahu k možnosti zriadenia záložného práva ako zabezpečovacieho opatrenia na majetok odporcu ako tretej osoby bez právneho posúdenia takejto možnosti v súvislosti s konaním o odporovacej žalobe, ktorá navyše ani nebola podaná, t.j. namietal nesprávne právne posúdenie možnosti vydať predmetné napadnuté uznesenie aj pred začatím konania o neúčinnosť právneho úkonu.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis,

než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod bol naplnený.

16. Podľa § 343 CSP (1) Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

(2) Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

(3) Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

17. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

18. Zabezpečovacie opatrenie predstavuje sudcovské záložné právo, pre nariadenie ktorého musia byť kumulatívne splnené základné predpoklady:

- a) možno ho zriadiť iba na návrh
- b) spôsobilý predmet záložného práva
- c) zabezpečuje peňažnú pohľadávku
- d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenie veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom zamedziť alebo zredukovať možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v jeho priebehu, ako aj po jeho skončení (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Števec a kol., Nakladateľství C.H.BECK, 2016, str. 1154-1155).

19. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia (body 2., 4.), navrhovateľ podal predmetný návrh pred začatím konania vo veci samej za tvrdených okolností, podľa ktorých:

- je veriteľom peňažnej pohľadávky, ktorú má voči dlžníkovi Ing. Milanovi Vozárovi vo výške 130.000 eur na základe Dohody o uznaní dlhu zo dňa 19.3.2019 v súvislosti so zmluvou o pôžičke uzavretej medzi nimi dňa 10.7.2017,

- dlžník v čase uznania dlhu bol vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré kúpnu zmluvou zo dňa 17.2.2020 previedol na svoju matku K. C.Ú. za kúpnu cenu 14.000 eur, ktorej vklad do KN bol povolený dňa 19.2.2020,

- kúpnu zmluvou zo dňa 29.9.2021 došlo k prevodu predmetných nehnuteľností z K. C. na J. H., ktorej vklad do KN bol povolený 29.9.2021 a kúpnu zmluvou zo dňa 5.10.2021 došlo k prevodu predmetných nehnuteľností z J. H. na odporcu, ktorej vklad do KN bol povolený 5.10.2021.

20. Ako ďalej vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia (bod 6.), navrhovateľ sa bude v súdnom konaní domáhať odporovateľnosti právneho úkonu, ktorým predmetné nehnuteľnosti ušli z majetku dlžníka, t.j. kúpnej zmluvy zo dňa 17.2.2020, keď navrhovateľ toho času nemá žiadnu inú právnu možnosť na zabezpečenie svojej pohľadávky, ktorej exekúcia je ohrozená, ako sa domáhať nariadenia zabezpečovacieho opatrenia voči aktuálnemu vlastníkovi predmetných pozemkov (odporcovi).

21. Na to, aby bolo možné posúdiť dôvodnosť podaného odvolania, je potrebné si ozrejmiť tiež podstatu konania o odporovateľnosť právneho úkonu, ku ktorému konaniu má nariadené zabezpečovacie opatrenie smerovať.

22. Účelom odporovateľnosti je zabrániť ukráteniu veriteľa pri uspokojovaní jeho vymáhateľnej pohľadávky. Právne úkony dlžníka ukracujú uspokojenie pohľadávky veriteľa vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci nebyť týchto úkonov, by sa aspoň čiastočne uspokojil (Rc 64/2002). Neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe v podstate znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Právoplatný rozsudok v odporovom konaní

sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý sa v dôsledku procesného úspechu žalobcu nemôže dostať do procesnej pozície povinného v exekúcii. Proti tejto osobe sa právne účinky úspešného odporu prejavia v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi je povinná strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu. Judikatúra je totiž konštantná v tom, že rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného v exekučnom konaní (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3M Cdo 15/2010 alebo sp. zn. 5Cdo 101/2017).

23. Aj keď niet pochýb o tom, že konanie o odporovateľnosť právneho úkonu, ktoré má mať vecný vzťah k nariadenému zabezpečovaciemu opatreniu, úzko súvisí s peňažnou pohľadávkou, ktorú má navrhovateľ voči svojmu dlžníkovi (ďalej aj predmetná peňažná pohľadávka), podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej príhode predmetnú peňažnú pohľadávku nemožno stotožňovať s tou peňažnou pohľadávkou, na zabezpečenie ktorej možno nariadiť zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 CSP. Odvolací súd tento svoj záver založil na úvahe, podľa ktorej za situácie, kedy súd cez inštitút zabezpečovacieho opatrenia zriadi záložné právo na majetok odporcu, u ktorého nemožno vylúčiť jeho pasívnu legitímáciu v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu (pozri napr. uznesenie NS SR z 24. júna 2020 sp. zn. 3Obdo/90/2019, ktorý sa zaoberal pasívnou legitímáciou tretej osoby v prípade reťazenia scudzujúcich právnych úkonov) a kedy navrhovateľovi bude predmetná peňažná pohľadávka priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím, navrhovateľovi, už ako záložnému veriteľovi, nebude nič brániť v postupe podľa § 343 ods. 3 CSP, teda v realizácii výkonu záložného práva zriadeného cez inštitút zabezpečovacieho opatrenia, hoci samotné konanie o odporovateľnosť právneho úkonu (a to aj za situácie, žeby bolo vedené proti odporcovi) by ešte nebolo skončené. V uvažovanom prípade by tak navrhovateľ bez toho, aby bola súdnym rozhodnutím v odporovacom konaní vyslovená neúčinnosť právneho úkonu (otázku neúčinnosti právneho úkonu súd nemôže posúdiť v žiadnom inom konaní než v odporovanom konaní, a to ani ako predbežnú otázku), mohol začať výkon súdom zriadeného záložného práva na majetok odporcu, teda reálne by došlo k postihnutiu majetku odporcu ešte vôbec predtým, než by súd v tomto samostatnom konaní povedzme vyhovel žalobe navrhovateľa, teda ešte predtým, než by vôbec nastali právne následky prípadne vyhovujúceho rozsudku v odporovacom konaní (k tomu pozri bod 22. odôvodnenia tohto uznesenia). Nastal by tak prípad zásahu do vlastníckych práv odporcu spôsobom, ktorý nezodpovedá zásade spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami sporu a spôsobom, ktorý nemôže požívať súdnu ochranu.

24. Podobne z odbornej literatúry vyplýva, že z hľadiska povahy tohto inštitútu možno konštatovať, že v prípade zabezpečovacieho opatrenia, ak sa návrh na jeho nariadenie podáva pred začatím konania, bude naň nadväzovať konanie vo veci samej, ktorého predmetom bude získanie judikovanej peňažnej pohľadávky, a to aj v intenciách § 343 ods. 3 CSP. Dôvodom je, že bez existencie meritórneho rozhodnutia nemá zabezpečovacie opatrenie zmysel s poukazom na § 343 ods. 3 CSP, ako aj z dôvodu, aby v aplikačnej praxi neprišlo k zneužívaniu daného inštitútu (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Števcík a kol., Nakladateľstvá C.H.BECK, 2016, str. 1154-1155).

25. Krajský súd v Bratislave svojím uznesením zo dňa 25.9.2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob 156/17 a 2Cob 150/17 zmenil uznesenie okresného súdu, ktorým bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie, ktoré sa týkalo pozemkov vlastnených žalovanou v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Vychádzal pritom zo záveru, podľa ktorého predmetom súdneho konania vedeného pod sp. zn. 28 Cb 56/2016 je určovacia (odporovacia) žaloba, čo znamená, že zriadenie záložného práva v danom prípade nezabezpečuje peňažnú pohľadávku žalobcu, ktorú by žalobca evidoval voči žalovanému. O peňažnej pohľadávke žalobcu voči dlžníkovi a ručiteľom sa vedie súdne konanie pod sp. zn. 1 CbZm 58/2016 na Okresnom súde Bratislava V.

26. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 43/2018 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľky ako žalobkyne vo vyššie spomínanom konaní (bod 25. tohto uznesenia). Ústavný súd pritom uviedol: „14. Jadrom námietok sťažovateľky je jej nesúhlas s reštriktívnym spôsobom, ktorým podľa jej názoru krajský súd vykladá § 343 ods. 1 CSP, pretože tak príslušná odborná literatúra, ako aj súdna judikatúra vo vzťahu k odporovateľným právnym úkonom podľa § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka pripúšťala možnosť nariadenia predbežného opatrenia aj v konaniach o určenie neúčinnosti právneho úkonu (v konaniach o odporovacej žalobe). Sťažovateľka preto odmieta názor krajského súdu, podľa ktorého predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia

je existencia peňažnej pohľadávky medzi žalobcom a žalovaným. Napriek tomu, že sťažovateľka nemá proti žalovanej peňažnú pohľadávku, na základe úspešnej odporovacej žaloby by mala právo uspokojiť svoju pohľadávku priamo z majetku žalovanej, ktorý pôvodne patril spoločnosti Trnava Building. To podľa nej znamená, že žalovaná by sa v prípade úspechu odporovacej žaloby sťažovateľky dostala vlastne do postavenia dlžníka vo vzťahu k majetku, ktorý nadobudla neúčinnou zmluvou. 15. Krajský súd kladie dôraz na doslovné znenie § 343 ods. 1 CSP, podľa ktorého zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Vychádza pritom z toho, že v rámci konania o odporovacej žalobe sa neuplatňuje peňažná pohľadávka (krajský súd považuje túto žalobu za určovacíu) a popritom žalovaná nie je dlžníčkou sťažovateľky, keďže tou je Trnava Building spolu s avalistami. 16. Z pohľadu ústavného súdu treba konštatovať, že oba výklady príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku sa javia ako možné, legitímne a ústavne konformné. Keďže výklad zákonov je v primárnej kompetencii všeobecných súdov a výklad, ktorý si osvojil krajský súd, treba považovať za ústavne konformný, ústavný súd nemá dôvod do tohto výkladu zasiahnuť. K tomu ústavný súd navyše dodáva, že podľa právneho názoru sťažovateľky (ktorá sa pritom opiera o výklad z odbornej literatúry) treba § 325 CSP interpretovať tak, že neodkladné opatrenie možno nariadiť aj proti tretej osobe (ktorá nie je stranou konania), a to aj bez výslovného zákonného ustanovenia, tak ako podľa predchádzajúcej výslovnej právnej úpravy (§ 76 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), avšak primerane sa táto možnosť podľa nej vzťahuje aj na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tento právny názor sťažovateľky vlastne nepriamo naznačuje, že sťažovateľkou požadované zabezpečovacie opatrenie by skôr malo pripadať do úvahy v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 1 CbZm 58/2016, v ktorom sa sťažovateľka domáha proti Tatra Building a avalistom zaplata sumy 405 998,38 € zo zmenky.?

27. V kontexte predchádzajúcich odsekov preto podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávacom prípade nebol naplnený zákonný predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to, že zabezpečovacie opatrenie zabezpečuje peňažnú pohľadávku, pokiaľ má byť nariadené pred začatím konania o neúčinnosť právneho úkonu. Možno preto prisvedčiť odvolacej námietke odvolateľa, ktorou namieťa nesprávne právne posúdenie možnosti vydať predmetné napadnuté uznesenie aj pred začatím konania o neúčinnosť právneho úkonu. Tým bol naplnený v odvolaní uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil vo výroku I. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP). Súčasne napadnuté uznesenie súdu zmenil vo výroku II. tak, že neuložil navrhovateľovi podať odporováciu žalobu.

29. Vo vzťahu k výroku o trovách konania ako závislého výroku (§ 379 písm. a/ CSP) bolo potrebné zmeniť napadnuté uznesenie, t.j. vo výroku III. tak, že odporcovi priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP). V súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP odporca ako úspešná strana sporu v prvoinštančnom konaní má právo na náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi preto odvolací súd priznal proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).